

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 21. Societatis Patres in Academiam Parisiensem cooptati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

hæresi infectam depinxit, ceteri vero Sæc. XVII.
A. C. 1611.
Jesuitæ cunctos Ordines Ecclesiasticos
ac Religiones contumeliis onerarunt.

Postea eisdem exprobat dogma de exemptione Cleri ab auctoritate profana, quam a Bellarmino aliisque Jesuitis immodice extensam fuisse asserit: recenset etiam mala apud Anglos & Venetos concitata, atque artes, quibus cujusdam Matronæ palatium prope Brentam urbem sibi vendicabant, & Patrem Menam incæstum Hispaniæ Inquisitioni subtrahebant: *hinc eorum Societatem in negotio fidei periculosam esse, merito in Sorbonæ decreto fuisse nominatam asserit, hancque in rem quosdam errores, eorumque doctrinam de æquivocatione in medium profert: denique concludit, postulans, ut ad pristinum instituti sui statum reducantur. Magistratibus subjiciantur, eorum ausus contra Episcopos & Parochos supprimantur, eis juventutis institutio inhibeatur, Gallicanæ Ecclesiæ doctrinam profiteri, & novam eorum Theologiam ad privatum commodum, & propriæ auctoritatis incrementum accommodam deserere compellantur.*

§. XXI.

Societatis Patres in Academiam Parisiensem cooptati.

Hist. Eccles. Tom. LV.

D

Hæc

Sæc. XVII.
A. C. 1611.

Juven. l. c.
pag. 87.
Serran. hist.
Franc.
pag. 904.

Hæc Martellerii oratio Parisiis omnium applausu excepta est, in remotioribus vero Curiis Ambianensi, Aquitanna & Rothomagensi Bibliopolæ, qui eam in vulgus spargebant, pœnis afficiebantur. Die autem decima septima Decembris Servinus quoque Regius Advocatus graviter, & nervose sententiam suam dixit, atque Universitatis causam esse veram, justam & æquam ostendit. Suffragabatur eidem Petrus Hardevillierius, qui prolixam orationem in eandem sententiam habebat, Jesuitas hortatus, ut cum Universitatis Doctoribus pacem haberent, memores, quod Henricus IV. reclamantibus cunctis fidelissimis subditis, eos in Franciam revocarit, ea spe, quod hac gratia contenti ad tam immodica postulata nunquam descensuri essent, proinconsiderarent, an ipsis decorum sit, post tanti Regis obitum petere, quæ tamen eo vivente nunquam postulare ausi fuissent, minus vero se obtenturos unquam sperare potuissent: nihilominus tamen eis Regis nomine significabat, quod si forte suis postulatis insistere velent, tunc sese antiquis Universitatis & Facultatis Theologiæ decretis ac doctrinæ præcipue his quatuor capitibus subscribere tenerentur. I. Quod Papa in temporalibus potestatem in Reges nullam obti-

obteneat, nec eos fulmine excommunicatio- Sæc. XVII.
nis ferire, aut regnis privare possit. II. A. C. 1611.

Quod Concilium sit supra Papam. III.

Quod homines Ecclesiastici ordinis subiecti
sint atque esse debeant Magistratui seculari
& Politico. IV. Illos, qui adversus re-
gni salutem publicam, itemque contra vi-
tam & honorem Regum, ac Principum
consilia agitant, revelare, jus fasque, e-
tiam Sacerdoti sit.

His ita propositis P. Christophorus
Balthasar Provincialis reposuit, quod
Jesuitæ legem haberent, juxta quam
secundum consuetudines illius loci, ubi
tantisper degerent, & quamdiu ibi mo-
rarentur, vivere ac docere teneantur,
de cetero autem, an ipse suo vel So-
cietatis nomine sit subscripturus, aut
eorum Generalis hanc subscriptionem
ratam habiturus sit, polliceri haud
posset, quamvis, ut ejus consensum
impetraret, omnem operam impensu-
rus esset. Cum vero Servinus a P.
Frontono certum desuper responsum
mox dari peteret, & quamplurimi pie-
tate, doctrina, fidelitate ac Ecclesiæ
studio Viri longe celeberrimi Jesuitis
suaderent, ut haud cunctanter, inge-
nue, absque æquivocatione aut suffu-
gio quatuor hisce articulis sese submit-
terent, hinc eorum precibus commo-
tus P. Frontonus nequidem expectato

Sæc. XVII. A. C. 1611. Generalis oraculo reposuit, ego quidem
haud difficulter subscribo; in rebus enim
Politicis tempore ac loco, ubi vivitur, in-
serviendum censeo; attamen etsi nos Pari-
sienses eadem, quæ a nobis exiguntur, ap-
probaremus, nihil tamen certi ante Gene-
ralis nostri responsum desuper statuere pos-
sumus. Hæc dicta Rectori, cæterisque
Doctoribus æquivoca videbantur, ea
potissimum ratione, quod hujus promissionis
eventus ab exteri Generalis arbitrio
semper omnique tempore penderet,
aliunde vero Jesuitæ cunctis Ordinibus
leges præscribere, nullas vero accipere
assueti essent, ac ubicunque admissi
fuissent, tam Clericis, quam laicis
imperare molirentur, unicamque omniumque
actionum suarum Regulam respicerent
Societatis augmentum, & aliorum
depressionem: Ita Regius Advocatus,
qui postea sub uno quasi conspectu
posuit, quicquid a Martellerio, aliisque
in Societatis doctrinam, mores, ac
leges invidiosum & acerbum antea
jactabatur: demum vero conclusit,
quod Universitatis oppositio omnino
æqua sit, proin illius nomine a Re-
gio Senatu petat, ut hisce Patribus
publice docendi, aut aliud Scholæ
munus Parisiis peragendi facultas
demeretur.